



11

WILFRIED
SUYAAL

SAMENZWERING IN HUIZE SPIJS

De jacht op Gustaaf Lavrie | Deel 1



© 2026 de Gewilde Vrede

Online publicatiedatum: 1 oktober 2026

ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. NIETS UIT DEZE UITGAVE MAG WORDEN VERVEELVOUDIGD, OPGESLAGEN IN EEN GEAUTOMATISEERD GEGEVENSBESTAND EN/OF OPENBAAR GEMAAKT IN ENIGE VORM OF OP ENIGE WIJZE, HETZIJ ELEKTRONISCH, MECHANISCH, DOOR FOTOKOPIEËN, OPNAMEN OF OP ENIGE ANDERE MANIER ZONDER VOORAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN DE UITGEVER.

SAMENZWERING IN HUIZE SPIJS

De jacht op Gustaaf Lavrie
Deel 1

1 De koppen bij elkaar

Klinkeroord was opgetrokken in een mist van regen en de schemer viel langzaam over de schuine daken. In de salon van een smalle villa aan de rand van de stad zaten inspecteur Lombertus Bolbaard, pastoor Paulus Frischer en reporter Vladi van Dam bij de open haard.

Voor het raam stond Walbram Spijs, zijn silhouet getekend door het bleke licht dat op zijn detectivejas viel. Hij draaide zich om, zette zijn knuisten in de zij en sprak met massief stemgeluid: “Beste vrienden, ik waardeer uw komst. De aanleiding is helaas ernstig te noemen en dit betreft nochtans geen gezellig onderonsje.”

Bolbaard moest onbedoeld glimlachen. De vele avonturen die hij met de detective had beleefd, waren met veel woorden te beschrijven, maar nimmer als ‘gezellig’.

“Er moet een ongemakkelijke waarheid aan het licht worden gebracht”, vervolgde de gastheer. “Eentje die zich lang genoeg in het duister heeft gehuld: de ware identiteit van de zelfbenoemde meester crimineel Gustaaf Lavrie.”

Walbram Spijs stopte even om te bezien of hij een ieders volste aandacht had en ging verder: “Onlangs heb ik inspecteur Bolbaard in vertrouwen genomen over mijn verdenking. Op grond van vocabulaire en voorkennis ben ik bang dat burgemeester Fausto Verlaag en Gustaaf Lavrie een en dezelfde persoon zijn. Als mijn vermoeden klopt, heeft dit uiteraard een

impact van jewelste. Het zal voor inwoners van Klinkeroord een enorme schok zijn als hun burgemeester de regisseur blijkt te zijn van de criminele activiteiten waar zij al zo lang onder lijden. Het is van onmeetbaar belang om zorgvuldig te toetsen en — beter nog — te bewijzen dat Verlaag inderdaad onze man is. Kan ik daarbij rekenen op uw hulp?”

Paulus Frischer knikte en schonk de kring een aansporende blik.

“Dat spreekt wat mij betreft voor zich, al ben ik niet zeker van de integriteit van nieuwslustige krantenjongens”, bromde Bolbaard terwijl hij Vladi van Dam argwanend aankeek.

“Als de heer Spijs geen vertrouwen in mij had, zat ik hier niet”, antwoordde Van Dam.

“Zo is het precies, inspecteur”, sprak Walbram Spijs. “Op mijn verzoek zijn wij hier bijeen met een groep mannen die ik niet alleen vertrouw, maar die kwalitatief complementair is aan elkaar. Dit is een delicate kwestie waarbij voorzichtigheid is geboden om tot gedegen bewijs te komen. Zelf ben ik al een tijdje op mijn hoede en heb bewust een extravert voorkomen aangenomen die mij meer doet opvallen dan gewoonlijk.”

Dit keer was het Paulus Frischer die een glimlach nauwelijks kon onderdrukken.

“De heer Van Dam heb ik recentelijk deelgenoot gemaakt van deze strapatsen. Door mij onvoorspelbaar en regelmatig als een zonderling te gedragen, hoop ik bij Lavrie in het oog te lopen als ongevaarlijk, teneinde hem mij te laten onderschatten. En zo de kans te vergroten om dit duel in ons voordeel te beslechten.”

“U doet het voorkomen als een strijd tussen goed en kwaad”, zei Van Dam.

De speurder bracht de vingers van zijn beide handen samen tot een plechtige tent. “Niets is minder waar, kameraden”, prevelde hij. “Het lot wordt hier beslist.”

2 Het kwaad het hoofd

“Vergist u zich niet”, doceerde Walbram Spijs. “Dit is een veldslag die door Gustaaf Lavrie met zorg is geïnitieerd. Hij is het die mij destijds heeft uitgedaagd — nee, gedwongen! — tot het spelen van een ‘duel’. Niet een spel van spierballen, maar eentje van intellect. De mysterieuze advertenties in de krant, de diefstal van de robijn van Bernadice Greathall, de verdwijning van de Kroonzegel: elke actie van Lavrie past in een patroon dat hij lang van tevoren heeft ontworpen. In dit door hem geschapen labirint lijkt hij altijd een dwaalspoor achter te laten én een uitweg te hebben voorbereid.”

De heer des huizes nam een slokje van zijn thee en zette het kopje terug op de schoorsteenmantel. Hij vervolgde: “De intellectuele overcapaciteit van Lavrie uit zich onder meer in een sterke drang naar symboliek. Zijn daden lijken nooit ingegeven door louter materiële behoeften. Integendeel, hij kiest momenten en voorwerpen die een verhaal vertellen: een oude naam, een stilstaande klok en andere symbolen. Ook de verleiding om van zichzelf te spreken als ‘meesterkrimineel’ en daarmee te refereren aan zijn publieke identiteit, was kennelijk te groot. Hiermee

vormt hij zijn eigen legende en houdt hij zijn publiek in de ban. Ik weet dat ik hem niet alleen bestrijd in de straten van Klinkeroord, maar ook in de hoofden van hen die zijn verhaal absorberen. Mijn taak is het om dat verhaal stuk te slaan en het licht weer op de waarheid te doen vallen.”

“Kunnen we hem werkelijk stoppen, Walbram?”, vroeg Paulus Frischer.

“Ik hoop het, waarde vriend”, mijmerde Walbram Spijs terwijl hij door het raam in de natte verte staarde. “Meer nog dan ego of geldingsdrang is macht de drijvende factor in deze. Macht is een oud verschijnsel, ouder nog dan de eerste dromen die de mensheid onder de sterren durfde te weven. Als mijn vermoeden juist is en het hier echt de burgemeester betreft, zit Lavrie in een niet te versmaden positie. Hij hoeft geen deuren open te breken; ze zwaaien vanzelf voor hem open. Eén blik of kort bevel en de hazen in onze stad lopen anders. Die stille greep is zijn gevaarlijkste wapen. Enfin, *er is een tijd dat de ene mens heerst over de andere mens, hem ten kwade.*”

“Amen”, zuchtte de pastoor.

Plots klonk de bel van de voordeur. De drie gasten van Walbram Spijs schrikten op, zo waren ze opgegaan in zijn monoloog. Evenmin waren zij zich ervan bewust dat de detective kennelijk nog meer bezoek verwachtte.

Met lenige sprongen veerde Walbram Spijs naar de andere kant van de ruimte en maakte zich uit de voeten. In de vestibule klonk een gedempte woordenwisseling die te kort en te zacht was om te verstaan, maar die de mannen in de salon onwillekeurig rechtop deed zitten. De deur zwaaide opnieuw open en de detective kwam binnen, op de voet gevolgd door een bedeesd

heerschapp met een leren tas in zijn hand. Zijn gezicht was half verborgen in de schemer — tot hij opkeek en niemand nog een woord durfde te zeggen.

3 De leeuw in de bek

Het was inspecteur Bolbaard die de stilte doorbrak. “Kerel! Wat goed je te zien, zeg. Neem toch vooral plaats.”

De jongeman ging zitten op de enige salonstoel die nog onbezet was.

“Was u niet betrokken bij de zaak-Greathall?”, wilde Vladi van Dam weten.

Bennie West knikte. “Dat klopt. Ik ben de voormalig agent die door Gustaaf Lavrie werd gedwongen mee te werken aan de diefstal van de robijn van de actrice. Hij dreigde dat ik mijn vrouw en kind nooit meer —”

“Laten we ons concentreren op de zaak die voorligt”, onderbrak Walbram Spijs, die een al te intensieve kennismakingsronde als onnodig tijdverlies zag.

“Eerst nog een vraagje”, knorde Bolbaard. “Kan het nuttig zijn om de hoofdcommissaris van politie eveneens te betrekken bij onze inspanningen?”

“Ik vertrouw Basteijn Simander met mijn leven. Alsnog is zijn onwetendheid over deze collaboratie voorlopig een voordeel, juist omdat hij met zijn verantwoordelijkheden dichtbij de

burgemeester staat”, antwoordde de detective. “Nu zou ik graag enkele acties doorspreken die kunnen helpen om onze verdachte te ontmaskeren.”

Vanachter een gordijn werd een krijtbord op wielen tevoorschijn getoverd. Geestdriftig begon Walbram Spijs zijn plannen toe te lichten waarbij hij schetsen maakte en weer uitveegde, voortdurend toetsend of zijn groep van vertrouwelingen doorgrondde wat de bedoeling was. Uiteindelijk zweeg hij, tevreden dat iedereen in de salon volledig besepte welke taken zij op zich hadden genomen.

Pastoor Frischer was de eerste die weer iets zei. “Walbram, dank voor je denkwerk. Je hebt ons de ernst van de situatie duidelijk gemaakt en we kiezen ervoor jouw plan te volgen. Toch knaagt het dat we gevaarlijke stappen zetten richting een invloedrijk man, terwijl — nog altijd — niet volledig is uitgesloten dat hij onschuldig is.”

De speurder knikte en zocht de ogen van de jonge oud-agent in hun midden. “Zou u met de anderen willen delen wat u mij zojuist heeft verteld?”

“Natuurlijk”, zei Bennie West gedwee. “Zoveel als mogelijk onder de radar heb ik onderzoek gedaan naar het verleden van de burgemeester. Hierbij ben ik niet per se op onheilspellende zaken gestuit. Op verzoek van de heer Spijs heb ik ook zijn geboorteakte boven water gehaald.”

De jongeman reikte naar zijn tas en haalde er een korzelig document uit. “In het dagelijks leven staat hij te boek onder zijn roepnaam Fausto. De officiële vermelding in de gemeentelijke registers luidt: Faust Ignatius Verlaag.”

“Origineel, dat moet je zijn ouders nageven”, schertste Van Dam. “Maar wat schieten wij hiermee op?”

Bijna verontschuldigend zijn schouders ophalend, deed Bennie West er het zwijgen toe.

De gastheer zelf liep ijlings naar het krijtbord en veegde het schoon. Onder elkaar schreef hij GUSTAAF LAVRIE en FAUST I. VERLAAG, waarna hij met dertien dunne streepjes alle letters uit beide namen met elkaar verbond. “Gelet op de hang van onze hoofdverdachte naar manifestatie en symboliek is dit nét wat te toevallig, vindt u niet?”

Walbram Spijs roteerde om zijn as en wierp het krijtje met een jolige boog in een vaasje op de vensterbank. Zijn gasten staarden nog altijd naar het bord alsof het hen had betoverd.

EINDE

Eerder verschenen in deze serie:

DE SUPERMOORD
MOORD IN HET STADHUIS
BLOED AAN DE DOELPAAL
EEN KERSTRAADSEL VOOR WALBRAM SPIJS
DE TWEE NICHTJES EN HUN DODE TANTE
MISDADIGE ADVERTENTIES
TRAGIEK IN DE BIECHTSTOEL
HET GEHEIM VAN BELSAZAR
DE MOORD IN G-MINEUR
OP ZOEK NAAR DE KROONZEGEL

www.gewildevrede.nl

Wilfried Suvaal (1976) is schrijver en communicatiespecialist. In *De supermoord* (2023) introduceerde hij de karaktervolle en doortastende detective Walbram Spijs. *Samenzwering in huize Spijs* is alweer het elfde korte verhaal in deze reeks vol sfeer en spanning.



SAMENZWERING IN HUIZE SPIJS

De jacht op Gustaaf Lavrie | Deel 1

Gustaaf Lavrie houdt Klinkeroord al tijden in zijn greep. Wie kan detective Walbram Spijs vertrouwen in zijn zoektocht naar de identiteit van deze meestercrimeel?

ONLINE UITGEVERIJ
de Gewilde Vrede



gewildevrede.nl